

عنوان مقاله:

بررسی عوامل مؤثر بر وضعیت فعالیت بنگاه های صنایع تبدیلی و تکمیلی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی توسعه روستایی، تجارب و آینده نگری در توسعه محلی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدعلی فیض پور - هیات علمی رشته مدیریت و حسابداری، دانشکده اقتصاد، دانشگاه یزد، یزد، ایران

سعیده رادمنش - کارشناس ارشد رشته برنامه ریزی سیستم های اقتصادی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در میان معیارهای متفاوت سنجش عملکرد هر بخش اقتصادی، تعداد بنگاه های جدیدالورود به آن بخش از اصلی ترین معیارها محسوب می شود، این نیز به دلیل آن است که تعداد و نرخ بنگاه های جدیدالورود می تواند بیانگر سودآوری آن بخش یا نوآوری آن بوده و علاوه بر آن، فضای اقتصادی کشور را در راستای حمایت از یک بخش در مقایسه با سایر بخش ها تصویر نماید. با این وجود در ایران، ورود بنگاه های جدید بوده و علاوه بر آن، فضای اقتصادی کشور را در راستای حمایت از یک بخش در مقایسه با سایر بخش ها تصویر نماید. با این وجود در ایران، بنگاه های جدید به هر فعالیت اقتصادی از دو مرحله اصلی دریافت جواز تأسیس و پس از آن با آغاز فعالیت تولیدی، دریافت پروانه بهره برداری تشکیل می شود. با این رویکرد، اگرچه در موارد متعددی در تحلیل های اقتصادی جوازهای تأسیس به عنوان مبنای شکل گیری بنگاه های جدیدالورود و معیار سنجش عملکرد قلمداد می شود، اما با نگاهی واقعی معیار پروانه های بهره برداری صادرشده مبنای دقیق تری را برای سنجش عملکرد به دست می آورد. این نیز بدان دلیل است که بخش عمده ای از بنگاه ها در فاصله زمانی میان اخذ جواز تأسیس تا پروانه بهره برداری از توانایی ادامه فعالیت بازمانده یا این دوره بیش از حد معمول به طول می انجامد که عملاً ورود به بخش مورد نظر را غیراقتصادی می نماید. با این همه و با اهمیتی که مقوله هوای فوق در تحلیل های اقتصادی داشته، بررسی آن ها در اقتصاد ایران کمتر مورد توجه قرار گرفته است از این رو، این مقاله می کوشد عوامل مؤثر بر بهره برداری رسیدن صنایع تبدیلی و تکمیلی را به عنوان اصلی ترین محور توسعه روستایی مورد بررسی و کنکاش قرار دهد. این عوامل با استفاده از داده های وزارت جهاد کشاورزی در سه گروه ویژگی های بنگاه (مانند اندازه بنگاه از منظر تولید و اشتغال، مکان، پیشرفت فیزیکی و مساحت)، گروهی که بنگاه در آن فعالیت می نماید و ویژگی مخرجی که توسط بنگاه هزینه می شود (سرمایه ثابت و کل)، تفکیک شده است. نتایج این مقاله نشان دهنده آن است که اندازه بنگاه برحسب اشتغال (اسمی و واقعی)، مکان فعالیت بنگاه، سرمایه کل اولیه مورد نیاز و پیشرفت فیزیکی، مهم ترین عوامل مؤثر بر توانایی بنگاه های این صنایع برای اخذ پروانه بهره برداری و شروع فعالیت است از نظر سیاست گذاری این یافته حاکی از آن است که برای دستیابی به توسعه روستایی از مسیر توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی لازم است تا عوامل اندازه، مکان و سرمایه اولیه با دقت مد نظر قرار گیرد و عدم توجه به این موارد می تواند بر خلاف انتظار دستیابی به توسعه روستایی را از قبل ارایه جوازهای تأسیس بنگاه های صنایع تبدیلی و تکمیلی با مشکل مواجه سازد.

کلمات کلیدی:

صنایع تبدیلی و تکمیلی، جواز تأسیس، پروانه بهره برداری، توسعه روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/400167>

